ΕΤΟΣ ΤΡΙΓΟΝ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΡΙΘΜΟΣ 161 ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΒΗΜΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ (ΕΝΑΝΤΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ν. ΚΑΦΦΑΤΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία	δραχ.	36
Ἑξάμηνος	»	18
Τρίμηνος	»	9

Αἱ συνδρομαὶ ἀνεξαιρέτως προπληρώνονται.

Διὰ δημοσιεύσεις καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τηλεγραφ. διεύθυνσις Βῆμα Ρέθυμνον

ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΗ Παρασκευή 2 Αὐγούστου 1919

ΣΠΥΡΙΔ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἔνθα εἶχεν ἐπανέλθη ἐκ τῆς ἐξορίας του ὁ Σπυρίδων Λάμπρος πρῶην Πρωθυπουργός καὶ καθηγητὴς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἔτρυσε ἐν ἀπὸ τὰ φωτεινότερα πνεύματα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἐξέλιπεν εἷς ἀκάματος ἐργάτης τῆς ἐπιστήμης τὴν ὁποίαν προηγάγε καὶ ἐτίμησε δι' ἔργων τά ὁποῖα θὰ παραμείνωσιν ἀθάνατα μνημεῖα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μία μεγάλη φυσιογνωμία ἡτις μετὰ πρωΐας μίας καὶ θερμοῦ ζήλου παρεῖχε συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν εἰς πᾶσαν εὐγενῆ προσπάθειαν πρὸς πρωαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς, Κοινωνίας.

Ἐσίγησαν τὰ χείλη τά ὁποῖα εἴξευραν νὰ συγκινοῦν καὶ νά συναρπάζουν μαθητὰς καὶ ἀκροατὰς ἐν ἡμέραις ἐθνικῶν θριάμβων, ἐθνικῶν ἑορτῶν ἢ ἀναμνησεων ἐθνικῶν συμφορῶν.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου δὲν θὰ ἐπανίδωσιν πλέον τὸν ἐμπνευσμένον διδάσκαλον οὐδέ θὰ κατακυλήσῃ τά ὦτα των ἡ ἀπαράμιλλος εὐγλωττία ἡ ἀνυψοῦσα τὴν ψυχήν καὶ τὰς θείας συγκινήσεις τῶν εὐγενῶν πράξεων.

Ἡ ἐθνική ἱστορία ἐστερήθη τοῦ μεγάλου ζωγράφου τοῦ λόγου ὅστις παρέστησε εἰς εἰκόνας ἀθανάτους τά μεγάλα ἔργα τῆς μεγάλης γενεᾶς τῶν τουρκομάχων καὶ ἡ ἑλληνική λογοτεχνία ἐπώλεσε τὸν μελισσοκόμον τὸν γνωρίζοντα ὅσον οὐδεὶς ἄλλος νὰ περισυλλέγῃ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκ Θρίλῶν τὸ μέλι τῶν φύγων. [illegible] τοῦ ἀρχαίου πνεύ[illegible] τὴν ψυχήν [illegible] δεμία περιπ[illegible] τεια τῆς ζωῆς θὰ ἐξαλείψῃ τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ αἴσθημα οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσι τὸν γλυκὸν ψάλτην τοῦ ἤρωϊσμοῦ τῶν θυσιῶν των καὶ τῆς ἀγάπης των πρὸς τὴν πατρίδα. Τά ἔργα αὐτοῦ «Ἐπί τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς ἀλκαυτώσεως τοῦ Ἀρκαδίου» «Σελίδες ἐκ τῆς Κρητικῆς Ἱστορίας» «Ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Κρήτης», «τὰ ἐλευθέρια τῆς Κρήτης» θ' ἀναγινώσκωνται ἀπό τὰς μελλούσας γεννεάς αἱ ὁποῖαι οὐχί ὀλιγώτερον τῶν ἐνδόξων προγόνων θὰ θαυμάζωσι καὶ θὰ μνημονεύωσιν ἐκεῖνον ὅστις μετὰ τόσης τελειότητος παρέδωκεν εἰς τὴν ἱστορίαν τὰ ἀθάνατα αὐτῶν ἔργα.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νά ἐννοήσωμεν τόν λόγον δι' ὃν αἱ βενιζελικαί ἐφημερίδες ἔσπευσαν ν' ἀναγγείλουν, μὲ ἀλαλαγμούς χαρᾶς, τό εὐφρόσυνον γεγονός ὅτι Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι ἐμέγοντο κάτοχοι τουρκικῶν ἀξιῶν ἀξίας 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Διότι, καὶ κατά τήν κοινωτέραν ἀκόμη λογικήν, τό γεγονὸς τοῦτο δέν εἶναι δυνατὸν παρά νά παραβλάπτῃ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα διὰ τούς ἀκολούθους ἁπλοῖς στάτους λόγους.

1) Ἐάν ἴσχυε τῶς μόνον ἐγένοντο οἱ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι κάτοχοι τῶν τουρκικῶν ἀξιῶν σημαίνει ὅτι ἔχουν οὗτοι λόγους νά πιστεύουν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξασφαλίζονται ἀσφαλῶς καὶ εὐκόλως τὰ χρήματά των καὶ 2) Ἐὰν πρόπολλοῦ κατέχουν οἱ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι τάς τουρκικὰς ἀξίας εἶναι εὐνόητον ὅτι χάριν τῶν συμφερόντων των δὲν θά εὐνοοῦν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος σύμφωνον πρός τούς ἑλληνικούς πόθους, οἱ ὁποῖοι μόνον διά τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας δύνανται νά ἱκανοποιηθοῦν καὶ ἑπομένως θά ἀντιδράσουν κατά τῆς τοιαύτης λύσεως.

Ὅταν δέ εἶναι γνωστόν ὅτι τήν πολιτικήν τῆς Γαλλίας ἐπαντί ζητήματι, πάντοτε καὶ ἰδίως κατά τήν τελευταίαν περίοδον κατευθύνουν κατά τό συμφέρον των οἱ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες ἔφθασαν μέχρι τοῦ νά ὠθήσουν τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς πόλεμον κατά τῶν Μπολσεβίκων διά νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ κτήματα αὐτῶν δυνεύσαντα νά ἀπωλεσθοῦν κεφάλαιά των, ὅταν τοῦτο εἶναι γνωστὸν καθίσταται τοὐλάχιστον ἀκατανόητος καὶ ἀνόητος ἡ χαρά τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων, παναγυριζουσῶν ἐν τοιούτῳ γεγονότι.

Ἐρωτᾶται ὁ κ. Ἀγρονόμος Ἀμαρίου.

Ἐπιτρέπεται νά ὑπηρετῇ εἰς τό Σῶμα τῆς Ἀγροφυλακῆς ἀγροφύλαξ, οὗτινος ὁ υἱός κρατεῖται εἰς τάς φυλακάς δι' ἑπτά διαρρήξεις οἰκιῶν καὶ ἰσαριθμους, κλοπάς διαπραχθείσας ἐντός ἑνὸς καὶ μόνου ἔτους;

Βενιζελική ἐφημερίς μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἐν τῇ Συμμαχικῇ Διασκέψει ἔρχεται τελειωταίως νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ φιλοτουρκικά.

Μένομεν ὑπόχρεοι διὰ τήν πληροφορίαν. Ἐλπίζομεν δέ ὅτι ἀφοῦ ἐπιτέλους ἠσθάνθησαν τὴν ὕπαρξιν τῶν ρευμάτων οἱ βενιζελικοί θά σπεύσουν νά συμβουλεύσουν τόν σοφώτατον ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν κ. Πολίτην νά φορέσῃ τὸ ἐπανωφόριον τοῦ διπλωματικοῦ ὀρθολογισμοῦ διά νὰ μή κρυώσῃ.

Ὥστε — κατά τήν «Ἑστίαν» — ὁ Ἄγγλος Ἱεροκήρυξ Σμίθ ὁμιλήσας περί τῆς ζωτικότητος τῆς Ἑβραϊκῆς Φυλῆς κατέλεξε μεταξύ τῶν Ἑβραίων καὶ τόν κ. Βενιζέλον.

Ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν.

Ο ΜΥΘΟΣ ΔΗΛΟΙ

Ἀσχολούμενοι ἀπό ἡμερῶν περί τῆς δημοτικῆς μας Ἀρχῆς καὶ ὅπως συγκινήσωμεν αὐτήν ἠναγκάσθημεν νά ρίψωμεν κατά τῆς κεφαλῆς της τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου τά κυριώτερα καὶ βαρύτερα τῶν ἔργων τῆς προκατόχου της. Ἐπί πλέον συλλαβόντες αὐτήν ἐκ τοῦ ὠτίου τήν ἐσύραμεν εἰς ἕνα ἀκούσιον ἀνά τάς ἀποκέντρους συνοικίας περίπατον διά νά τήν ἀναγκάσωμεν ν' ἀναπνεύσῃ πλήν τῆς ξειδώρου θαλασσίας αὔρας καὶ τάς ἀηθυμιάσεις τῶν δυσωδῶν ἀκαθαρσιῶν, τάς ὁποίας κατεδίκασε ν' ἀναπνέουν οἱ οἰκοῦντες εἰς τούς ἀποκέντρους δρόμους καὶ τάς ὁποίας δέν ἦτο δυνατόν ἄλλως νά ἴδῃ ἡ δημοτικήμας Ἀρχή, διότι δίχως νά ὑποφέρῃ ἀπό ποδάγραν δέν ἐννοεῖ νά κινηθῇ ἀπό τό κομψόν της Κατάστημα τό ἔχον τήν μίαν πρόσοψιν πρός τό Μυριῶν κέλαρος καὶ τήν ἄλλην πρός τήν ὁδόν Τσάραν.

Τό ἔργον τοῦτο ἦτο δι' ἡμᾶς καὶ ἐπίπονον καὶ κουραστικόν. Διότι ὁ ὁδὰ τοιούτων καὶ τοσοῦτον βαρέων ὄγκων — ὡς τά ἔργα τῆς προκατόχου — λιθοβολισμός ἀπῄτει χεῖρας καὶ βραχίονας Τιτάνων καὶ ὄχι δύναμιν κοινοῦ θνητοῦ καὶ ὁ ἀνά τάς ἀποκέντρους δρόμους τῆς πόλεως περίπατος κατέστη ὀδυνηρός καὶ κοπιώδης, διότι εἴμεθα ἠναγκασμένοι νά σύρωμεν διά τῆς βίας μέσῳ τῶν ἀκαθάρτων τούτων μαιάνδρων τήν ἐπιμόνως ἀνθιστάμενην δημοτικήν μας Ἀρχήν.

Δυνάμεθα ὅμως νά εἴπωμεν ὅτι οἱ κόποι ἡμῶν δέν ἐπῆγαν καὶ ἐντελῶς χαμμένοι. Διότι δέν κατωρθώσαμεν μέν νά ὁδηγήσωμεν τήν Δημοτικήν μας Ἀρχήν μέχρι τοῦ χείλους τοῦ κρημνοῦ εἰς